

Sygn. akt III Cz 246/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Gabriela Sobczyk

SO Barbara Braziewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 maja 2018 r. w G.

sprawy z powództwa N. G. (G.) i Z. G.

przeciwko B. G. (G.)

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 6 grudnia 2017 r., sygn. akt III RC 419/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Braziewicz SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 246/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju w punkcie 2 postanowienia z dnia 6 12 2017r. zabezpieczył na czas trwania procesu roszczenie powódki Z. G., zobowiązując pozwanego B. G. do uiszczania na jej tytułem alimentów kwoty po 300 zł miesięcznie.

W motywach orzeczenia stwierdził, że z treści pozwu wynika, że pozwany pracuje i osiąga dochód w wysokości 3 000zł i nie dokłada się do kosztów utrzymania rodziny. Powódka ponosi wszystkie koszty utrzymania swojego i małoletniego. Jest w ciąży i utrzymuje się z zasiłków.

Orzeczenie w zaskarżył **pozwany B. G.** w części udzielającej zabezpieczenia powódce Z. G., który wnosił o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Zarzucał, że istnieje sprzeczności pomiędzy istotnymi ustaleniami Sądu a treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, wynikającą z przyjęcia, iż sytuacja finansowa powódki oraz pozwanego uzasadnia udzielenie jej zabezpieczenia na poziomie 300 zł, pomimo, że dobrowolnie zaspokaja on potrzeby rodziny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W zaskarżonym rozstrzygnięciu zawartym w punkcie 2 postanowienia Sądu pierwszej instancji z dnia 6 12 2017r. udzielono powódce zabezpieczenia poprzez zobowiązanie skarżącego do uiszczania na rzecz powódki kwot po 300zł miesięcznie

(w postanowieniu nie zawarto rozstrzygnięcia o oddaleniu wniosku powódki w pozostałej części).

W rozstrzygnięciu tym nie wskazano jednak daty początkowej udzielonego zabezpieczenia, wobec czego obowiązuje ono od dnia wydania postanowienia,

tj. od dnia 6 12 2017r., co wyznacza kognicję Sądu odwoławczego.

Strony nadal pozostają w związku małżeńskim i każda z nich jest obowiązana - według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych - przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli (art. 27 k.r.o.),

a udzielenie powódce zabezpieczenia jest wyłącznie uzależnione od uprawdopodobnienia tego roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.)

W kontekście twierdzeń zażalenia w sprawie bezspornym jest, że w chwili wydania zaskarżonego rozstrzygnięcia strony nie mieszkały już wspólnie i pozwany

niełożył już na utrzymanie rodziny (dodatkowo potwierdza to dołączone do zażalenia wyciąg z konta pozwanego).

W tym czasie powódka pozostawała w 7 miesiącu ciąży i z tego powodu

nie była w stanie podjąć pracy zarobkowej i przyczyniać się finansowo do zaspokojenia potrzeb rodziny, wobec czego na pozwanym ciążył obowiązek jej utrzymania, z czego się on nie wywiązuje.

Z załączonego do zażalenia wyciągu z konta skarżącego wynika,

że we wrześniu 2017r. przelano na jego konto wynagrodzenie za pracę w kwocie 2.919,34zł (k-28 akt), wobec czego przyjąć należy, że także w kolejnych miesiącach jego wynagrodzenie na pracę w wymiarze netto odpowiadało tej kwocie.

Wbrew zatem temu co podnosi on w zażaleniu posiada on możliwości zarobkowe pozwalające mu na łożenie orzeczonej kwoty celem zaspokojenia bieżących potrzeb rodziny (wraz z udzielonym jego córce N. G. zabezpieczeniem

w kwocie 500zł miesięcznie, został on zobowiązany do łożenia na utrzymanie rodziny łącznie 800zł i po potrąceniu tej kwoty z jego wynagrodzenia za pracę pozostaje mu kwota 2.100zł miesięcznie).

Ostatecznie znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu.

Czyni zażalenie bezzasadnym rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło

do oddalenia zażalenia.

R. zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i dlatego zażalenie pozwanego jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Barbara Braziewicz SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk